

gang osv. osv. Det haster jo ikke sådan lige med at komme til stemmeurnerne.

Jeg er enig med statsministeren i, at optimismen faktisk er tilbage i Danmark. Det er pudsigt, når man lige har hørt den socialdemokratiske ordfører, som jo stiller noget helt andet i ud-sigt, men jeg tror ikke, det er den opfattelse, der hersker ude i det danske samfund. Og når der ikke er den opfattelse, så kan vi takke de sidste års samarbejde for det.

Vi har fået sat en stopper for masseindvandringen, som truede med at få landet til at gå helt i opløsning. Vi har fået tilført en særlig ældredrydelse til de ringest stillede pensionister. Sundhedsvæsenet har fået tilført milliarder af kroner til at nedbringe ventelisterne og forbedre behandlingerne. Der er skabt øget fokus på bekæmpelse af kriminalitet osv. osv. Selvfølgelig kan det alt sammen blive meget bedre, og det er jo så også det, vi er her for. Det er det, vi skal i gang med nu i den samling, vi går ind i.

Men overordnet kan jeg godt være enig med statsministeren: Glæden og optimismen har bedre kår i Danmark, end de har haft i de sidste mange år. Det er dejligt at opleve, og min glæde bliver selvfølgelig ikke mindre af at vide, at Dansk Folkeparti har været en meget afgørende medspiller i den meget positive udvikling, der har fundet sted siden den 20. november 2001. Det er ikke så lang tid, men alligevel lang tid nok til, at den del af oppositionen, der sidder på de bænkene, tilsyneladende ser ud til at vide, hvordan dagligdagens samfund nu skal køre fuldstændig perfekt. Det er pudsigt at tænke på, at det er knap 3 år siden, takten var en ganske anden hos de samme mennesker.

Jeg er ikke uenig i, at vores sundhedsvæsen skal være i verdensklasse, bestemt ikke, men det har det altså ikke været i de senere år. Dansk Folkeparti er igen til sinds at bruge de kommende finanslovforhandlinger til at få afsat større ressourcer til det her område.

Først og fremmest kræver vi, at der afsættes flere penge til bekæmpelse af ventelisterne på sygehusene. Der er gjort en god indsats, men som sagt kan vi blive bedre endnu, og det skal vi blive. Vi skal leve op til borgernes forventninger.

Ligeledes skal behandlingen af de ældre medicinske patienter prioriteres langt højere end i dag. I forbindelse med udmøntningen af forårspakken har Dansk Folkeparti i sit finanslovp-læg afsat 210 mio. kr. over de næste 2 år til en ekstra indsats for disse patienter, som efter vores

mening alt for længe har været underprioriteret i sundhedsvæsenet.

Kl. 10.45

Vi vil også foreslå, at der afsættes midler til akutstuer og genoptræning af ældre, ligesom vi i forbindelse med strukturreformen ønsker afsat flere midler til oprettelse af nye sundhedscentre, som vil give borgerne langt nemmere adgang til forebyggelse, pleje og genoptræning.

Endelig synes vi stadig væk, at det går alt for langsomt med oprettelse af nye hospicepladser. Det er ikke godt. Det er faktisk ret uanstændigt, at døende skal vente på en hospiceplads. Det er ikke der, der er plads til ventelister overhovedet: Der er slet ikke tid til det på hospiceområdet. Derfor ville det være fornuftigt, at staten overtog hospiceområdet og også igen satte flere midler af til området.

Jeg blev faktisk rigtig glad for, at statsministeren i åbningstalen omtalte den særlige ældredrydelse. Det var jo nærmest, som om statsministeren har taget den til sig. Vi synes, det er en rigtig god idé, at man har indført en ældredrydelse. Det nikkede vi bifaldende til fra bænkene, hvor Dansk Folkeparti sidder, og så kan vi jo roligt gå til finanslovforhandlinger og kræve, at der igen afsættes ekstra til den ældredrydelse, altså overbevise finansministeren om, at der endnu en gang må gøres noget for de ældre, der er ringe stillet.

Men den ældredrydelse er altså indført, alene fordi Dansk Folkeparti insisterede på det. Siden da har jeg og Dansk Folkepartis sekretariat modtaget i tusindvis af henvendelser fra pensionister, som har fortalt, hvor glade de faktisk er for de hårdt tiltrængte penge. Det er dejligt at høre, at statsministeren nu anerkender ældredrydelsens berettigelse. Det har som sagt været en meget kærkommen håndsækning til ældre medborgere.

Vi kunne godt forestille os, når vi skal i gang med finanslovforhandlingerne, at modtagerkredsen blev udvidet til flere end de nuværende 170.000 ældre. Man kunne også godt forestille sig, at grænsen for den likvide formue – det, man må eje, før man kan modtage ydelsen – hæves. I dag er grænsen relativt lav, hvilket betyder, at man ikke skal have ret meget, før man bliver trukket i ældredrydelsen, og det er der ingen grund til. Der synes vi, at der skal bruges nogle midler til at forhøje formuegrænsen.

For det andet ønsker vi, at beløbet på de 5.100 kr., der i dag udgør ældredrydelsen, kunne blive øget. Så kan vi nemlig afgørende mærke en for-